

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlom Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 4. října 2018

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], skladník, trvale bytem [adresa],

je vinen, že

v období nejméně od měsíce ledna 2017 do 4. 10. 2017 v obci [obec], okres [okres], z místa svého bydliště z domu [adresa], i z jiných míst, se ze svého mobilního telefonu, přenosného i stolního počítače prostřednictvím internetové sítě Facebook přihlašoval na svůj uživatelský účet [jméno] [příjmení], přes který opakovaně vyhledával, kontaktoval a poté komunikoval s dívkami mladšími patnácti let, kterým odesílal fotografii svého penisu, navrhoval jim osobní setkání za účelem pohlavního styku nebo jiných sexuálních aktivit, když takto konkrétně vedl komunikaci s nezletilými [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], na uživatelských účtech [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] a dále stejným způsobem komunikoval s dívkami mladšími patnácti let na uživatelských účtech [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení], které byly založeny dospělými osobami jako účty fiktivní v reakci na podezřelé chování obviněného na sociálních sítích,

tedy

jednak navrhl setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že navrhne setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil v úmyslu čin spáchat, ale k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

přechin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 193b tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyři) měsíce.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- notebooku zn. ACER, výrobní číslo [anonymizováno] [bankovní účet] s napájecím adaptérem zn. ACER a počítačovou myší,
- notebooku značky ASUS, výrobní číslo [anonymizováno] s napájecím adaptérem zn. ASUS,
- stolního počítače značky Barbone, výrobní [číslo],
- mobilního telefonu [značka automobilu], [anonymizováno] 1: [číslo] a [anonymizováno] 2: [číslo], včetně nabíjecího adaptéru zn. Lenovo s vloženou paměťovou kartou [anonymizováno 5 slov] a vloženou [příjmení] kartou, výrobní [číslo] [právnícká osoba], telefonní [číslo].

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické ve formě ambulantní.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výsledku obžalovaného, protokolů o výsledku nezletilých [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dále čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, včetně jeho doplňku. Provedeny byly také listinné důkazy, z nichž stěžejní jsou protokoly a usnesení o vydání věci, protokol o provedení domovní prohlídky, včetně fotodokumentace, facebooková komunikace obžalovaného, záloha facebookového profilu obviněného na CD a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat. Neopominutelné jsou rovněž osobní výkazy obžalovaného.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídící se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. Obžalovaný se ke spáchání trestného činu doznal a uvedl, že jej mrzí, co udělal. Ke skutku samotnému pak vypověděl, že jej přitahují deseti až třináctileté dívky. Kontakty s nezletilými dívkami navazoval přes facebook, dívky tam našel tak, že zadal jména a facebooku mu našel nějakou dívku, kterou následně kontaktoval, přidal si ji do přátel a začal si s ní dopisovat. Nejdříve se seznámili, následně dívkám psal, že by se s nimi chtěl sejit, ale nikdy k tomu nedošlo. Obžalovaný výslovně připustil, že měl na mysli sex, když jim psal o setkání. Sedmi dívkám také poslal fotografie svého penisu. Za schůzku jim chtěl dobít kredit, ale neměl peníze. Dívky většinou věděly, kolik mu je doopravdy let, některým ale psal, že je mu 22, mohly také vidět fotografie jeho osoby, měl je na profilu.

5. Doznání obžalovaného hodnotí soud jako věrohodné, neboť je ve shodě s dalším provedeným dokazováním, nadto ani samotná výpověď obžalovaného, ať již co do obsahu či projevu nevzbuzuje pochybnosti, naopak je logická, vnitřně bezrozporná a v neposlední řadě nelze přehlédnout, že obžalovaný po celé trestní řízení vypovídá prakticky shodně.

6. Ze spáchání ve výroku popsaného jednání usvědčují obžalovaného v první řadě nezletilé [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], s nimiž navázal kontakt. [jméno] [příjmení] obžalovaného popsala jako „úchyla“, který jí obtěžoval. Opakovaně jí oslovoval na ulici, snažil se s ní navázat vztah, několikrát ji kontaktoval i prostřednictvím facebooku, a to přestože mu řekla, že je jí jeho chování nepříjemné. Svědkyně také doplnila, že nevhodně pokřikoval i na její kamarádky („mňau, čiči“), ostatně i na ni takto volal. Nicméně popřela, že by jí posílal své obnažené fotky.

7. Obdobně vypovídá i nezletilá [jméno] [příjmení], která uvedla, že ji obžalovaný kontaktoval prostřednictvím facebooku, zaslal jí žádost o přátelství, kterou ale odmítla, protože ho neznala. Nicméně obžalovaný si na ni sehnal telefonní číslo a několikrát ji telefonoval, dokonce jí dobil kredit na mobilním telefonu. Nezletilá jej vždy odmítla, přesto jí opakovaně, přestože telefon nezvedala, volal jí i dvakrát denně. Jednou mluvil s její matkou, nabídl jí, že za ní přijede, domníval se, že bydlí v [obec].

8. V podstatě stejně popisuje skutkový děj i [jméno] [příjmení], která uvedla, že obžalovaný ji kontaktoval na facebooku, přidal si ji do přátel a dopisovali si. Dokonce po ní chtěl zaslat její nahou fotku, což odmítla. Svědkyně však doplnila, že fotografii svého penisu jí zaslal obžalovaný.

9. Významnými důkazy osvětlujícími skutkový děj jsou pak výpovědi [jméno] [příjmení], která si založila falešný facebookový profil a vydávala se za dvanáctiletou [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], který si zřídil profil pod smyšlenou identitou třináctileté [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], která rovněž vytvořila facebookový profil fiktivní třináctileté [anonymizována dvě slova]. Všichni výše jmenovaní svědci uvedli, že důvodem jejich jednání bylo zjištění, že obžalovaný, který měl v přátelích na facebooku mnoho mladých dívek, měl na profilu mnoho nevhodných komentářů. Všichni svědci si proto vytvořili identity nezletilých dívek a obžalovaného kontaktovali s žádostí o přátelství a po určitou dobu s ním udržovali konverzaci. Obsahem této konverzace se dříve či později stala snaha obžalovaného uskutečnit s domnělými dívkami schůzku, kdy obžalovaný dívkám navrhoval líbání, mazlení, ve vztahu k domnělé [jméno] dokonce naznačoval, že by spolu mohli mít pohlavní styk, fiktivní [anonymizováno] pak zaslal fotografii svého penisu.

10. Zásadním pro ilustraci povahy kontaktů mezi obžalovaným a nezletilými dívkami, případně osobami se za nezletilé dívky vydávajícími, je pak záznam facebookové komunikace. Obsah komentářů a konverzace má zásadní význam pro posouzení závažnosti jednání obžalovaného. Je totiž nepochybné, že jeho jedinou a velmi silnou motivací bylo navázání vztahů s dívkami, které by v budoucnu neměly mít pouze platonickou povahu, ale zcela naopak z jeho vyjádření je patrná až křečovitá snaha se s dívkami seznámit a domluvit si s nimi setkání, sám obžalovaný pak dívkám naznačuje, co by mělo být obsahem těchto schůzek. Nikoli nevýznamným zjištěním je také skutečnost, že pokud do konverzace zasáhne dospělá osoba, případně dívka, s níž se snaží navázat vztah, jeho snahu odmítne, obžalovaný přechází do slovní agrese.

11. Skutková zjištění pak již jen doplňuje protokol o domovní prohlídce, včetně fotodokumentace, usnesení o vydání věcí obžalovaným, tedy o vydání počítače, digitálního fotoaparátu a CD nosiče. Výpočetní technika vydaná obžalovaným pak byla předmětem kriminalistického zkoumání a z pevného disku byly staženy soubory a rovněž z něj byla zjištěna historie prohlížeče. Analýzou zjištěných dat pak bylo zjištěno, že obžalovaný měl v držení velké množství fotografií zachycujících nezletilé dívky ve věku zhruba od šesti do dvanácti let a dále videoklipy dětských dívčích skupin. Analýzou mobilního telefonu pak byl zachycen obsah většinou SMS komunikace, která má v podstatě stejný charakter jako komunikace prostřednictvím Messengeru nebo Facebooku.

12. Zásadním je i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, kdy znalec na základě vlastního vyšetření obžalovaného a údajů obsažených ve spise dospěl k závěru, že obžalovaný trpí sexuální deviací - hebefilií a poruchou osobnosti - je nezralý, simplexní a autistický.

13. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že nemá pochyb, že obžalovaný se dopustil ve výroku popsaného jednání, ostatně i pokud by se ke spáchání tohoto skutku nedoznal, soud má k dispozici velmi rozsáhlou a ucelenou důkazní materií, která nepochybně prokazuje nejen skutečnost, že obžalovaný se prostřednictvím různých komunikačních kanálů pokoušel kontaktovat nezletilé dívky, zpravidla kolem třinácti let, s nimiž navazoval, „přátelství“ se značně sexuálním podtextem, v řadě případů explicitně vyjadřoval svou touhu s dívkami navázat bližší velmi intimní vztah, snažil se s nimi setkat osobně a jeho představy o průběhu setkání nenechávají soud na pochybách, že chtěl s dívkami navázat sexuální vztah. Koneckonců to dokazují i jím zasílané fotografie penisu.

III. Právní posouzení

14. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jednak navrhl setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že navrhne setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil v úmyslu čin spáchat, ale k jeho dokonání nedošlo.

15. K naplnění znaků skutkové podstaty citovaného přečinu uvádí soud následující. Obžalovaný nepochybně navazoval kontakty s dívkami mladšími 15 let a věděl nebo se v případě falešných profilů dospělých osob vydávajících se za nezletilé domníval, že osoby, s nimiž takto komunikuje, jsou mladší patnácti let. Ostatně s facebookové komunikace a výslechů nezletilých svědkyň je zřejmé, že si toho musel být vědom. Sam obžalovaný ostatně tuto skutečnost připustil, když uvedl, že, „těm holkám mělo být 13, 14 let“. Podstatou jeho jednání bylo navázat s nezletilými vztah, který dle záměrů obžalovaného neměl být toliko platonický, neboť ve své výpovědi uvedl, že dívkám navrhoval schůzku a měl na mysli sex (v přípravném řízení pak sexuální praktiky detailněji popisoval), je tedy zřejmé, že obžalovaný jednal v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, nelze tedy pochybovat ani o tom, že druhotný úmysl jako znak skutkové podstaty je naplněn.

16. K otázce části jednání spáchaného ve formě pokusu soud uvádí, že obžalovaný spáchal čin na nezpůsobilém objektu, tedy on byl přesvědčen, že si dopisuje s osobami mladšími patnácti let, avšak dopisoval si s dospělými, kteří se za nezletilé toliko vydávali. Na straně obžalovaného tak došlo ke splnění všech znaků skutkové podstaty, byť či dokonán být nemohl pro objektivní překážku neexistence předmětu útoku.

17. Závěrem je pak nezbytné zdůraznit, že i jednání obžalovaného spočívající v navazování a udržování kontaktů bylo úmyslným jednáním, koneckonců s ohledem na povahu popsaného jednání si lze jen těžko představit jinou formou zavinění než je úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

IV. Druh a výměra trestu

18. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.

19. Obžalovanému polehčuje jeho doznání a dosavadní bezúhonnost, jakkoli soud nepřehlédl, že byl postihován za přestupkové jednání, které je svou povahou již závažnější - výhrůžky smrtí, hrubé

urážky, či střelba z pušky. Polehčující okolností je i lítost vyjádřená obžalovaným nad spáchaným jednáním, byť je do určité míry relativizována rozsahem zdokumentované komunikace a počtem oslovených dívek. Obžalovaný totiž na jedné straně svých činů lituje, uvědomil si jejich závažnost, avšak činí tak až v průběhu trestního řízení, na odmítnutí ze strany dívek, či pokusy jeho okolí jej od dalšího kontaktování odradit však reagoval velmi podrážděně, až agresivně. Ačkoli z řady sdělení at' již dívek či dalších osob mu muselo být zřejmé, že jeho komentáře jsou přinejmenším nevhodné, na výtky ze strany třetích osob reaguje značně přehnaně, je agresivní a vulgární, odmítá si připustit, že jeho chování je nevhodné. Ostatně celý průběh komunikace svědčí o nezralosti obžalovaného, o omezené schopnosti přijmout odpovědnost za své jednání, naopak z jeho projevu je patrné, že si odmítá připustit, že jeho chování je nepatřičné a měl by jej zanechat. V této optice je pak nezbytné hodnotit lítost obžalovaného, neboť z jeho projevu i postoje je zřejmé, že do určité míry lituje i sám sebe za následky, kterým musí čelit. Za této situace tak nelze akceptovat návrh obhajoby na upuštění od potrestání. Je nezbytné, aby si obžalovaný uvědomil závažnost svého jednání, za situace, kdy by jeho fantazie došly realizace, by se totiž dopustil jednání, které nejenže je postihováno nepoměrně vyššími tresty, ale také jehož dopad na oběti je natolik zásadní, že ve své podstatě poznamená celý jejich následující dopad. Právě omezená schopnost sebereflexe obžalovaného je proto důvodem, proč přistoupil k uložení trestu, byť samozřejmě trestu výchovného, neboť soud je pevně přesvědčen, že tento typ trestu je plně dostačující pro nápravu obžalovaného. Z palety výchovných trestů pak vybral sice ten formálně nejpřísnější, nicméně na straně druhé nejméně zasahující do života obžalovaného. Soud je totiž přesvědčen, že na obžalovaného není nutné působit přísným trestem, plně postačí trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, tedy v jedné šestině trestní sazby, s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Právě potřeba dohlédnout na chování obžalovaného po určitou dobu, aby bylo možno ověřit, že ten skutečně své sliby o vyvarování se kontaktů s nezletilými myslí vážně, je tak hlavním důvodem pro výběr druhu trestu. Právě chování obžalovaného ve zkušební době, kdy bude nezbytné, aby se vyvaroval jakéhokoli protiprávního jednání a prokázal tak, že své sliby a předsevzetí o nápravě myslí vážně.

20. Pro posílení výchovné funkce trestu pak soud uložil obžalovanému také trest propadnutí věci, a to notebooků ACER a ASUS, stolního počítače [příjmení] a mobilního telefonu [anonymizováno], tedy výpočetní techniky, kterou obžalovaný užil ke spáchání trestného činu. Uložení tohoto trestu totiž významným způsobem ztíží obžalovanému možnost opakovat trestnou činnost, pro kterou je stíhán.

V. Ochranné opatření

21. Zcela nezbytným je pak uložení ochranného opatření, a to ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě. S ohledem na závěry znaleckého posudku a zjištěnou sexuální deviaci je terapeutické působení na obžalovaného zásadním prostředkem pro posílení prevenční funkce celého trestního řízení. Jakkoli si je soud vědom, že účelem ochranného léčení není obžalovaného potrestat, neboť toto opatření nesupluje trest, je nezbytné zdůraznit, že setrvalým odborným působením na obžalovaného bude výrazným způsobem sníženo riziko recidivy. Ostatně nelze přehlédnout, že obžalovaný měl sníženy ovládací schopnosti v důsledku jeho deviace, právě proto je nezbytným na obžalovaného působit tak, aby otázku svých sexuálních preferencí byl schopen zvládnout, ovládal se a vyvaroval se recidivujícího jednání. Ostatně obžalovaný si rizika vyplývající z jeho sexuálních preferencí, resp. jeho deviantního zaměření, nepochybně uvědomuje, neboť sám uvedl, že by uvítal uložení ochranného léčení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení obsahu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 4. října 2018

Mgr. Veronika Novotná
předsedkyně senátu